

σκαλοπάτι

σκαλοπάτι, το, ουσ. [<σκάλα + πατώ], βλ. λ. [σκαλί](#). Υποκορ. **σκαλοπατάκι, το**. (Λαϊκό τραγούδι: *ξημερώνω και βραδιάζω στα σκαλοπατάκια σου, κλαίω γω κι ο μπαγλαμάς μου, κλαιν και τα ματάκια σου*)·

- *είναι πάντα στο πάνω σκαλοπάτι*, είναι συνεχώς έτοιμος για καβγά: «μην κάνεις πολλά αστεία μαζί του, γιατί είναι πάντα στο πάνω σκαλοπάτι κι ύστερα καλά ξεμπερδέματα». Από την εικόνα του ατόμου που, όταν καβγαδίζει με κάποιον, επιδιώκει να βρίσκεται πάντα σε ψηλότερο σημείο από αυτόν, για να μπορεί να του επιβάλλεται ψυχολογικά·

- *κάνω σκαλοπάτια*, σκάβω κλιμακωτά ανηφορικό έδαφος για να ανεβώ πιο άνετα: «επειδή ήταν πολύ ανηφορική η πλαγιά, αρχίσαμε να κάνουμε σκαλοπάτια, για να μπορέσουν ν' ανέβουν στην κορυφή κι οι πιο ηλικιωμένοι που δεν μπορούσαν να σκαρφαλώσουν»·

- *σκαλοπάτι (το) σκαλοπάτι*, βαθμιαία, σταδιακά, σκαλί σκαλί: «πρέπει να προχωράς σκαλοπάτι σκαλοπάτι τη δουλειά σου, για να μπορείς να την ελέγχεις». (Λαϊκό τραγούδι: *με χτυπούνε χίλιες μπόρες κι όμως πού να στηριχτώ, σκαλοπάτι σκαλοπάτι διαρκώς κατρακυλώ*)·

- *το τελευταίο σκαλοπάτι ή το τελευταίο το σκαλοπάτι*, βλ. φρ. *το τελευταίο σκαλί*, λ. *σκαλί*·

- *τον κάνω σκαλοπάτι*, τον χρησιμοποιώ για την επίτευξη κάποιου σκοπού μου: «όταν θέλει να πετύχει κάτι, όποιον βρίσκει, τον κάνει σκαλοπάτι»·

- *του κάνω σκαλοπάτι*, του δίνω τη δυνατότητα να ενεργήσει προς όφελός του, του δίνω πάτημα: «αν δεν του 'κανε σκαλοπάτι ο φίλος του, δε θα την έπαιρνε τη δουλειά»·